

Medlemmer af det høitærede Thing, for hvem Betænkelsehederne ved at beskaffe Landet for stærkt synes de overveiende, derefter kunne stemme for, at Skatten fordeles paa et længere Tidsrum end Lovudkastet har foreslaaet, medens derimod de Medlemmer, for hvem de Betænkelseheder, som i Regjeringen have gjort sig gjældende, og som jeg her har tilladt mig kortelig at antyde, maatte være overveiende, ville finde sig opfordrede til at holde fast paa Lovudkastet. Regjeringen maa i saa Henseende betragte Spørgsmaalet som aabent og vil være tilfredsstillt med det Botum, som det høitærede Thing i denne Henseende maatte afgive.

Jeg skal forbeholde mig, naar den paagjældende Deel af Udvalgets Betænkning foreligger til Discussion, at udtale mig om de Grunde, som maatte kunne anføres imod, at følge Udvalgets Forslag med Hensyn til Tilveiebringelsen af det Beløb af Krigsskatten, som ikke maatte blive udfrevet i Nar, og derimod at anføre de Grunde, som maatte tale for det Ændringsforslag, jeg i Overensstemmelse med mine Colleger har tilladt mig at stille. Jeg skal nu gaae over til at omtale de Ændringsforslag, som deels af Udvalget deels af Andre ere stillede til den specielt til Discussion foreliggende Paragraph. Hvad da først det meget vigtige Spørgsmaal angaaer, om hvorledes Geistligheden skal beskattes, da maa jeg først bemærke, at det vil være noget vanskeligt at discutere dette Spørgsmaal, uden tillige indirecte at komme ind paa den Deel af § 8, som vedkommer Geistligheden; men jeg antager, at der fra den høitærede Formands Side ikke vil lægges nogen Hindring i saa Henseende. Jeg vil dernæst tillade mig at forudstille den Bemærkning, at naar man sammenholder Udvalgets Forslag paa Afstemningslisten under Nr. 4 med det under Nr. 5 af et æret Medlem af Thinget stillede Ændringsforslag, saa anseer jeg det for utvivlsomt, at det er Udvalgets Mening, at den Hartkornsskat, som det er paatænkt, at Geistligheden skulde have at erlægge, alene angaaer Hartkornsskatten af Geistlighedens Embedsjorder, og ikke tillige den Hartkornsskat, der hviler paa Præsternes Konge- og Kirkejender. Denne Antagelse finder ogsaa

sin Bestyrkelse, naar man seer hen til Udvalgets Indstilling til § 8 under Nr. 5, hvor der er Tale om Liende eller lignende Indtægter i Almindelighed, og ikke tillige er nævnt nogen speciel Afgift. Naar Sagen opfattes saaledes, foreligger der jo for Tiden 3 forskjellige Forslag angaaende Geistlighedens Beskatning. Det ene er Udkastet, der, om jeg saa maa sige, gaaer til den yderste Grad af Conseqvent, det andet Forslag er det under Nr. 5 stillede, der i den modsatte Retning ligeledes gaaer til den yderste Conseqvent, og omtrent midt imellem disse ligger Udvalgets, hvad enten man vil vælge Udvalgets Majoritets eller Udvalgets Minoritets. Jeg maa bemærke, at for Finantsministeriet vil det være temmelig ligegyldigt enten Udvalgets Forslag antages eller Udkastet. Det har nemlig fra Finantsministeriets Side endog oprindeligt været paatænkt at gjøre et Forslag, som mere stemmede med Udvalgets, end det, som Udkastet nu indeholder; men, da jeg derom brevverlede med Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, blev der anført saa vægtige Grunde for den Maade at beskaffe Geistligheden paa, der nu er opført i Udkastet, at jeg maatte finde mig overbeviist, og jeg kan ikke nægte, at Alt, hvad jeg senere har seet fremført mod denne af Cultusministeriet foreslaaede Beskatningsmaade, ikke har kunnet rokke mig i den Overbeviisning, at Cultusministerens Forslag er det rigtige. Naar Geistligheden beskattes paa den Maade, som her er foreslaaet af Udvalget, og i Særdeleshed, naar man vil følge Udvalgets Majoritet, saa frygter jeg for, at Geistligheden endnu vil blive for haardt beskattet — maaskee ikke, naar det nu var første Gang, der var Spørgsmaal om at paalægge Geistligheden Krigsskat, — men, mine Herrer! det maa erindres, at det er anden Gang, og jeg troer, det er en temmelig almindelig antagen Mening — den er i det mindste anseet for utvivlsomt rigtig i Finantsministeriet og af mig personlig, — at Geistligheden er bleven meget for haardt beskattet ved Krigsskatten efter Forordningen af 5te Juni 1848. Det gjør Geistligheden Ære, at den taalmodig har baaret Skatten uden Klager i noget betydeligt Omfang; men jeg, som har seet saamange af de Forslag, Cultusministeriet ved den yderste